

CURIERUL MISSIONAR

„CÂT DE FRUMOASE SUNT PICIOARILE

CELOR CE BINEVESTEȘC CELE BUNE”

CELOR CE BINEVESTEȘC PACE.

Anul XIX.

No. 7.

CUPRINS:

Ziua educației
Invățătorul vă cheamă
Invățământul în Școala Misionară
Lucrul manual
Educația practică la Institutul Biblic
Informațiuni
Creșterea creștină
Ia și citește
Mereu spre țintă
Organizarea școlii de Sabat
Sfârșit de cale
Anunțuri
Diverse

Ziua Educației

8 Iulie, 1939

Dimineața

1. Cântare de deschidere: No. 267
2. Rugăciune
3. Cor — „Ecoul Institutului”
4. Lectură: „Invățătorul vă cheamă”
5. Indemn la consacrare și pregătire prin educația școlară, dat de presbiter sau predicator
6. Lectură: „Invățământul în Școala Misionară
7. Rugăciune pentru școală și elevi
8. Cântare de închidere: No. 251
9. Rugăciune
10. Cor

După amiază

1. Cântare de deschidere: No. 222
2. Rugăciune
3. Cor
4. Lectură: „Lucrul manual”
5. Informații despre școală
6. Lectură: „Educația practică la Institutul Biblic”
7. Apel pentru înscriere în tabele
8. Colectă pentru fondul de educație
9. Cântare de închidere: No. 76
10. Rugăciune
11. Cor

Către frații predicatori

și presbiteri:

Anul acesta „Ziua Educației” va avea loc la 8 Iulie. Vă rugăm în mod călduros să faceți pregătirile cele mai bune pentru această zi însemnată. Ca popor al lui Dumnezeu vom progresa numai dacă vom ține pas cu dezvoltarea lucrării lui Dumnezeu. Să facem ca această zi să aibă un succes cât mai frumos și cât mai folositor. Vremurile grele cari se anunță și cari vor veni în curând, impun o educație creștină temeinică pentru tineretul nostru, pentru a-l pregăti să infrunte toate greutățile.

Să se cerceteze programul în Comitetul Comunității și mai dinainte să numim persoane destoinice, spre a-l executa cât mai bine. Cu o săptămână

mai înainte membrii să fie anunțați și rugați ca în Sabatul viitor să fie toți de față la executarea programului. Indemnul dela punctul No. 5 are de scop ca să cheme pe părinți la datoria de a asigura copiilor lor o educație creștină în școala noastră. Cu această ocazie este bine să se anunțe că după amiază se va face o colectă specială pentru fondul de educație al Conferinței. Din fondul acesta se ajută tinerii merițiși, dar lipsiți de mijloace.

Indemnați pe tineri să-și procure acest număr din Curierul Misionar, întrucât ține loc de Prospect.

Increzători în prețiosul dv. concurs, dat pentru înaintarea lucrării lui Dumnezeu, rămânem cu deosebită iubire creștinească, în așteptarea „Tabelului” Comunității dvs.

Direcțiunea
Institutului Biblic

Invățătorul vă cheamă

„Veniți la mine, toți cei trudiți și împovărați, și Eu vă voi da odihnă. Luați jugul Meu asupra voastră și învățați dela Mine, căci Eu sunt blând și smerit cu inima; și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre”. Mat. 11, 28, 29.

Pe primele pagini ale Sfintei Cărți, găsim o chemare adresată de Domnul: „Ieși din țara ta, din rudenția ta și din casa tatălui tău, și vino în țara pe care ți-o voi arăta. Voiu face din tine un neam mare și te voi binecuvânta; îți voi face un nume mare și vei fi o binecuvântare. Voiu binecuvânta pe cei ce te vor binecuvânta și voiu blestema pe cei ce te vor blestema; și toate familiile pământului vor fi binecuvântate în tine”. Gen. 12, 1—3.

Aceasta este cea dintâi chemare adresată de Domnul lui Abraam și tot aci se află și făgăduințele Domnului pentru bărbatul acesta. Făgăduințele acestea s'au împlinit în totul, în viața acestui bărbat, în copiii săi și în urmașii lor. Domnul însuși S'a născut din casa aceasta, împlinind astfel profeția, și în El a fost și este încă binecuvântare pentru toate popoarele de pe pământ.

Toate aceste binecuvântări au fost urmarea unei hotărâri: Abraam a plecat cum îi spusese Dom-

nul. Dacă notăm aceste învățături în inimile noastre, vedem că Abraam n'a stat pe gânduri, ci el și-a zis: Dacă m'a chemat Domnul, plec! Mă duc în țara aceea. N'o cunosc; e departe; dar eu mă voi duce. Si așa a umblat Abraam tot timpul, prin toate încercările și greutățile, dar cu hotărârea în inimă: „Voiu face numai cum zice Domnul!” În această hotărâre a stat tot secretul binecuvântărilor primite de el și de urmașii săi.

În a doua carte a Sfintei Scripturi ni se vorbește despre un alt bărbat mare, care păștea turmele socrului său Ietro, preotul Madianului. Domnul i-a zis: „Am văzut asuprirea poporului Meu, care este în Egipt și am auzit strigătele pe cari le scoate din pricina asupritorilor lui; căci îi cunosc durerile. . . . Acum, vino, Eu te voi trimite la Faraon și vei scoate din Egipt pe poporul Meu, pe copiii lui Izrail”. . . . Domnul a zis: „Eu voi fi negreșit cu tine”. . . . Cap. 3, 1. 7. 9—11 pr. p.

Aceasta este o altă chemare pe care Domnul o adresează unui bărbat cu numele Moise și cred că tineretul nostru, recitind aceste pagini, poate înțelege cum Domnul și-a împlinit făgăduințele și cu acest bărbat, care a dus pe fii lui Abraam până la porțile Cana-

anului, așa cum Domnul se jurase lui Abraam.

Dacă mai întoarcem câteva pagini, găsim numele lui Iosua. Domnul a zis lui Iosua: „Robul meu Moise a murit: acum, scoală-te, treci Iordanul, tu și tot poporul acesta și intrați în țara pe care o dau copiilor lui Izrail”. . . . „Nimeni nu va putea să stea împotriva ta, cât vei trăi. Eu voi fi cu tine, cum am fost cu Moise; nu te voi lăsa, nici nu te voi părăsi”. „Intărește-te numai și îmbărbătează-te, lucrând cu credincioșie după toată legea pe care ți-a dat-o robul Meu Moise; nu te abate nici la dreapta nici la stânga, ca să izbutești în tot ce vei face”. Ios. 1, 2. 5. 7.

Dacă ați urmat regulat lecțiunile școlii de Sabat și dacă veți citi din nou cartea lui Iosua, veți învăța astfel să rămâneți neclintii lângă învățăturile și chemările Domnului. Bărbatul acesta a realizat în totul făgăduințele date de Domnul cu sute de ani înainte lui Abraam, trăind cu familia sa numeroasă în jurul ținutului Canaanului, pe care Iosua l-a cucerit, înaintând pas cu pas, după planurile lui Dumnezeu. Cât îndemn pentru toți și câtă sfântă învățătură pentru tineretul care are de luat hotărâri în ziua de azi!

Iată-ne ajunși la cartea Judecătorilor, la tânărul Ghedeon. Ingerul Domnului i S'a arătat și i-a zis: „Domnul este cu tine, viteazule!” . . . . „Du-te cu puterea aceasta pe care o ai și izbăvește pe Izrail din mâna lui Madian; oare nu te trimite Eu?” Jud. 6, 12. 14.

Tânărul acesta a lăsat teascul unde bătea snopii de grâu și a pornit în numele Domnului.

Vă invit să recitiți istoria acestui tânăr, hotărât de a lucra după toate planurile Domnului. Paginile vieții sale cuprinse în capitolele 7 și 8, sunt pline de învățături pentru tinerii din generația de astăzi, cărora le este și lor adresată această chemare.

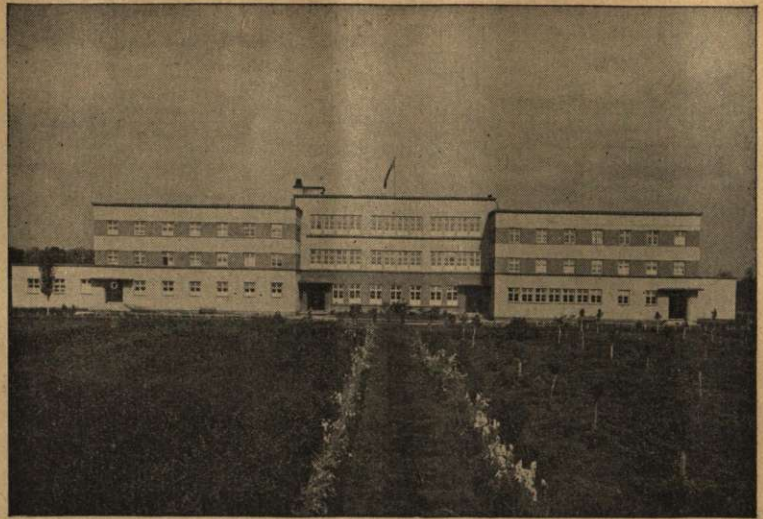
Corpul profesoral

Iată și chemarea făcută de Domnul unui copilăș. Și această chemare merită să fie cinstită în amintirea mamelor noastre. Aci, în cartea lui Samuel, este vorba de o mamă temătoare de Dumnezeu și iubitoare de copii. Este vorba de Ana, mama lui Samuel. În capitolul 1 se poate citi răspunsul Domnului la rugăciunea de dedicare a unei mame; iar în capitolul 2 se poate citi cântarea ei de bucurie: „Mi se bucură inima în Domnul. Puterea mea a fost înălțată de Domnul. Mi s'a deschis larg gura împotriva vrăjmașilor mei. Căci mă bucur de ajutorul Tău". În capitolul 3 ni se vorbește despre viața copilului Samuel, în slujba preotului Eli. După ce este chemat de mai multe ori, răspunde în cele din urmă: „Vorbește Doamne, căci robul tău ascultă". Supunerea și ascultarea acestui copil l-a ridicat până la înalta poziție de proroc al Celui prea Înalt. Despre el găsim scris în versetul 19: „Domnul era cu el și n'a lăsat să cadă la pământ nici unul din cuvintele Sale.

Copilul Anei, nevasta lui Elcana, a ajuns astfel proroc de seamă. El a uns pe Saul și pe David ca regi în Izrael, și nu s'a dat înapoi de a-i muștra cu toată iubirea când era în primejdie din cauza păcatului. Acest bărbat credincios, trăind zilnic cu Dumnezeu, a putut, la sfârșitul misiunii sale, să pună poporul pe care îl iubea și pentru care servise în numele Domnului, următoarea întrebare: „Iată-mă. Mărturisiți împotriva mea, în fața Domnului și în fața unsului Lui: Cui i-am luat boul sau cui i-am luat măgarul? Pe cine am apăsător și pe cine am năpăstuit? De la cine am luat mită ca să închid ochii asupra lui? Mărturisiți și vă voi da înapoi". Ei au răspuns: „Nu ne-ai apăsător, nu ne-ai năpăstuit, și nici nu ai primit nimic din mâna nimănui”.

Să ne oprim puțin și să cugetăm mai adânc asupra acestor rapoarte

scrise în Sfânta Carte, tocmai pentru ca noi să avem pilde istorice pe baza cărora și astăzi să avem curajul să luăm hotărîrea pe care au luat-o acești bărbați amintiți: Abraam, Moise, Iosua, Ghedeon și Samuel.

Dacă bunul Dumnezeu a lucrat pentru ei — pentru că ei s'au dovedit credincioși, ori de câte ori Domnul îi îndrepta, fie într-o parte, fie în alta — cu câtă încredere ar trebui să ascultăm și noi azi chemarea care vine de la Invățătorul, bunul și iubitul nostru Mântuitor.

Astăzi, în această zi consacrată tineretului, pentru a-i chema în serviciul Împăratului, mă simt în mod deosebit îndemnat, ca Director al Institutului nostru, să repet chemarea Sa iubitoare, în numele Domnului:

„Veniți la mine, voi cei trudiți și împovărați și Eu vă voi da odihnă. Luați jugul Meu asupra voastră și învățați dela Mine, căci Eu sunt blând și smerit cu inima; și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre”. Mat. 11, 28. 29.

Iată, chemarea aceasta este adresată astăzi tineretului advent! Chemarea aceasta este adresată fiilor și fiicelor noastre.

Știu că sunteți săraci. Cunoscuți păsările voastre și știu că sunteți „trudiți și împovărați” peste puterile tineretului voastre; știu că mulți dintre voi și încă dintre cei mai

talentați ați rămas ca și Ghedeon și ca și Elisei pe lângă plug.

N'aș vrea să credeți că plugăria nu este o muncă vrednică de cinste, ci din contră, prin ea aducem, din mâna lui Dumnezeu, pâinea noastră cea de toate zilele.

Dar, scumpii mei, țărani, orașeni, învățați și neînvățați, bogății și săracii, sunt lipsiți de pâinea cerească, dăruită spre viața veșnică.

„Eu sunt pâinea vieții”, a spus Mântuitorul.

De această pâine, concetățenii noștri duc mare lipsă și soliile cerești ne cheamă la răspundere.

A vă înjuga în acest jug misiionar, pentru a chema la viață, fericire și glorie veșnică pe mulți cari băjbăie încă în întunec, Domnul a rânduit această chemare în ajunul noului an școlar, care se deschide la 15 Septembrie.

„Tinare dă-mi inima ta”.

Așa sună dorința Invățătorului. Să lăsam oare această chemare și azi fără un răspuns hotărît? Ar fi grozav!

„Vă scriu vouă tinerilor, căci sunteți tari!”

Această chemare a Spiritului Sfânt către voi, băieții și fetele noastre, mă imputernicește și mă încurajează, gândindu-mă că Domnul își reînnoește an cu an cadrele armatei Sale împărătești, chemând noi și noi contingente pentru a le înarma cu toată armătura lui

Dumnezeu, spre a-Și asigura biruința.

„Încă puțină, foarte puțină vreme, și Cel ce vine va veni și nu va zăbovi”. Ebrei 10, 35.

Ziua glorioasă a revenirii Domnului și pregătirea pentru această strălucită și biruitoare sărbătoare, trebuie să fie idealul vostru suprem.

Pilda cu talanții, trebuie să vă pună la lucru mintea și inima, și voința voastră trebuie să devină neînfrântă în a îndoi talanții dăruirii fiecăruia.

Pilda cu cele zece fecioare trebuie să încordeze atenția voastră și a tuturor, spre a ne pregăti ca-

ractere nobile, cari să poată fi vrednice de a cina cu Invățătorul la nunta Sa.

Școala Misionară dela Brașov este clădită și întărită pentru a ajuta băieților și fetelor noastre ca să-și clădească zi cu zi, acest caracter „blând și smerit”, acest nobil și sfânt caracter, pe care Domnul l-a purtat în trupul Său pământesc, pentru a ne fi pildă, ținută în această vieață trecătoare și ideal demn de numele de creștin.

„Doamne, iartă-le căci nu știu ce fac”, este mărturia celei mai nobile iubiri față de asupritori. A ajunge pe această culme a caracterului, înseamnă izbândă, înseamnă biruință!

„Celui ce va birui, îi voi da să șadă cu Mine pe Scaunul Meu de domnie, după cum și Eu am biruit și am șezut cu Tatăl Meu pe Scaunul Său de domnie”. Apoc. 3, 21.

Fie, scump tineret al bisericii advente, ca azi, când auziți glasul Lui, să vă grăbiți și să faceți sforțări și rugăciuni stăruitoare pentru a vă asigura un loc pe băncile Școlii de la Brașov, unde Invățătorul vostru vă cheamă.

„Veniți la Mine toți cei trudiți și împovărați.... Căci jugul Meu este bun și sarcina Mea este ușoară”.

Petru Păunescu

Directorul Institutului Biblic

Invățământul în Școala Misionară

„Și i-a binecuvântat Dumnezeu și le-a zis: Creșteți”.... Gen. 1, 28, trad. Nițulescu).

„Poporul Meu pierde din lipsă de cunoștință”. Osea. 4, 6.

„Fiul meu, nu uita învățătura mea, și inima ta să păzească povețele mele, căci lungime de zile și ani de vieață și de fericire îți vor aduce ele din belsug”.

„Pune-ți nădejdea în Domnul din toată inima ta și nu te bizui pe înțelepciunea ta”.

„Nu te crede înțelept în ochii tăi,

ci teme-te de Dumnezeu și ocolește răul”. Prov. 3, 1. 2. 5. 9.

„Mergând în toată lumea, predicați Evanghelia... și învățați-i...” Marcu 16, 15; Mat. 28, 19.

În toate timpurile oamenii s'au străduit să înțeleagă tainele și rosturile vieții, pentru ca să învețe de aci regulile conducerii ei. Urmărind ei aceasta însă, cercetările făcute de mintea lor s'au oprit

numai la cele de jos. De aceea și rezultatele la cari au ajuns, n'au fost nici adevărate și nici de folos, ca să fie conduși la vieața cea dreaptă și înaltă, demnă de om.

Procedând prin comparație, simțământul mândriei a determinat pe oameni încă din timpuri foarte îndepărtate, să creadă că — dintre vietățile de pe pământ — ei ar fi mai ceva decât toate. Anumitele daruri cu cari sunt ei înzestrați, — mintea superioară, puțința de a se înălța cu cugetul, spiritul de a-și imagina și de a combina tot felul de construcții din materiale, sau din idei; cât și puțința de a se exprima prin vorbire clară și armonioasă, — toate acestea au făcut pe oameni să-și închipue că ei sunt de un ordin cu mult mai înalt decât animalele și că, în alcătuirea întregii lor ființe, sunt altfel făcuți decât ele. De aceea, din timpuri foarte vechi, s'a spus că omul ar avea altfel de suflet decât animalele, deosebit nu numai prin calitatea, ci și prin durabilitatea lui. Sufletul omului — au zis ei —

Familia școlară pe anul 1933—39

hotărit că este de altă valoare, de altă esență, de durabilitate veșnică și deci **nemuritor**.

Chiar acum câteva săptămâni, un mare profesor de Filosofie a declarat în public, într-o conferință, că **omul are un suflet nemuritor**. Dovada despre aceasta, zicea el, o constituie faptul că omul visează noaptea. Visele ar fi însemnând că sufletul se desparte de corp și vagabondează singur. Marele profesor vroia să dovedească prin aceasta că sufletul poate trăi fără corp, chiar după moartea omului.

Susținerile acestea foarte savante nu sunt nici adevărate și nu duc nici la bine. Nu sunt adevărate, pentru că visele omului nu sunt dovadă că el ar avea un suflet nemuritor, deosebit de al animalelor. De fapt, și animalele visează. Au atunci și ele un suflet nemuritor?

Dar, ori care ar fi calitatea și esența sufletului oamenilor, deosebite de ale animalelor, care este oare vieața cea foarte bună și fericită, cu care ar putea dovedi oamenii că se deosebesc de fiare? Cu acele închipuiri de superioritate asupra animalelor, oamenii n'au reușit nici până azi să-și asigure o vieață pașnică și plăcută, nici înainte de moarte, și nici după moarte. De altfel, de vieața cea după moarte, ei nici nu sunt siguri de loc. Iar cei cari au convingeri mai pronunțate despre existența ei, pentru că așa au pomenit în religia lor, se gândesc la vieața aceea cu atâta groază, încât sunt gata să facă cheltueli mari, numai să scape de chinurile iadului, ori — în cazul cel mai favorabil — de suferințele petrecerii în purgatoriu.

Cari sunt atunci foloasele susținerilor savante, că omul ar avea un suflet nemuritor, dacă prin aceasta nu se poate asigura binele și fericirea nici înainte, și nici după moarte, mai ceva decât al animalelor? Ba încă, alții tot mari

savanti, prin cercetări tot numai ale minții lor, au ajuns să susțină contrariul: că omul nu ar avea de loc un suflet deosebit de al animalelor, căci omul însuși ar fi tot un animal, provenit din maimuță.

Iată dar, că prin folosirea numai a deșteptăciunii cu care s'ar deosebi de animale, omul s'a **grupat singur** tot printre ele, în **clasificarea științifică** făcută de el însuși. Iar în ce privește **vieața omului**, ea se dovedește numai mai rafinată decât a animalelor, atât în ce privește petrecerea și trăirea ei, cât și în ce privește răutățile prin care e capabilă să se manifeste.

Știința și filosofarea tuturor veacurilor până azi, **nu au reușit a lămurii** după adevăr și cu folos pentru el, **ce este cu omul** și cari sunt regulile cele bune și drepte pentru conducerea lui la o vieață fericită și cu speranțe de prelungirea ei pe vecie. Iar, dacă pe calea aceasta omul nu a putut, **nu mai există oare nici o cale** pentru lămurirea acestor taine?

O, da! **Calea există**, și ea ne este pusă la îndemână.

Tainele vieții noastre și regulile conducerii ei după dreptate și în deplină fericire, le cunoaște numai **bunul Dumnezeu, Care ne-a zidit. Și El ni le-a descoperit în Cuvântul Său din Sfintele Scripturi.**

Despre om, și ce este el prin el însuși, Scriptura se exprimă clar, și zice:

„Am zis în inima mea că acestea se întâmplă numai pentru oameni, ca să-î cerce Dumnezeu și ei înșiși să vadă că nu sunt decât niște dobitoace. Căci soarta omului și a dobitocului este aceeași; aceeași soartă au amândoi; cum moare unul, așa moare și celălalt, toți au aceeași suflare, și omul nu întrece cu nimic pe dobitoc; căci totul este deșertăciune. Toate merg la un loc; toate au fost făcute din țărână și toate se întorc în țărână”. Prov. 18—20.

Cuvintele acestea sunt în deplin acord cu primul cuvânt spus de Dumnezeu despre soarta omului pe lumea aceasta și despre taina vieții sale, când zise: „In sudoarea feței tale să-ți mănânci pâinea, până ce te vei întoarce în pământ, căci din el ai fost luat: căci țărâna ești, și în țărână te vei întoarce”. Gen. 3, 19.

Creat pentru vieața veșnică și fericită, dar cu condiția ca să asculte de Dumnezeu și să păzească poruncile și legile acestei vieți, omul încă dela început a căzut în neascultare, a călcat porunca și a păcătuit. De atunci **păcatul a devenit lege în om, iar firea și natura lui au ajuns în totul stricate și corupte**. Studiarea firii și a naturii

ca regulă vieții noastre.

Cunoștința mântuirii este cea mai înaltă și mai înălțătoare știință. Ea însă, nu se dobândește prin studierea științelor obișnuite, ci prin studierea și cunoașterea celor descoperite nouă de bunul Dumnezeu în Sfânta Sa Evanghelie. Fără cunoașterea și trăirea Evangheliei, oamenii rămân într'o viață care duce la ruină. De aceea zice Domnul: „Poporul Meu piere din lipsă de cunoștință”.

De aceea, în Școala noastră misionară, chiar studierea științelor naturii și ale lumii acesteia, nu se face pentru înălțarea la mândrie deșartă. Chiar studiile acestea sunt făcute spre a cunoaște și mai bine pe bunul Dumnezeu, Care a zidit și conduce lumea și întregul univers; și a înălțat înaintea noastră pe Domnul Isus, „prin Carele toate s'au făcut”, — și pe Care — primindu-L în inima noastră prin credință — să ajungem la viața cea cu adevărat după voia lui Dumnezeu, cu care să preamărim pe Tatăl, și aici, și în veșnica Sa împărăție. Apoi, cu cuvântul și cu o așa viață înaltă și fericită, să facem cunoscut și altora „această Evanghelie a împărăției”, care azi este atât de aproape să vină, și pentru care să ne pregătim cu toată seriozitatea, atât noi, cât și toți cei cari iubesc arătarea în mărire a iubitorului nostru Mântuitor.

Pentru dobândirea mântuirii, oamenii au nevoie să fie învățați. Domnul Insuși porunci: „Mergând în toată lumea, predicați Evanghelia la toată făptura... și învățați-i” . . . . .

Itată pentru ce trebuie să vină toți tinerii la Școala noastră Misionară: ca să învețe mântuirea pentru ei înșiși și pentru a o face cunoscut și altora. Acesta este scopul Școlii noastre! Aci țintește învățământul predat în ea.

Ștefan Demetrescu
Profesor de Cursuri Biblice

omului nu ne dă dreptul de a sfătui pe oameni să ia ca regulă de viață împlinirea poftelor și a pornirilor firii lor. Vieța cea potrivită firii este o viață păcătoasă, care duce la suferință, la boli, la ruină și la moarte. Vieța cea adevărată, bună și fericită, pe care a avut-o omul la început, dar pe care a pierdut-o prin păcat, noi nu o mai avem azi. Aceea este însăși „vieța lui Dumnezeu”. Efes. 4, 18. Ea ne-a fost descoperită și făcută cunoscut prin Domnul Hristos, când a venit aici pe lume. Iar acum vieța credincioșilor „este ascunsă cu Hristos în Dumnezeu”. Col. 3, 3.

Vieța aceasta o putem avea, nu primind numai credința în Hristos, nici chiar primind numai credința lui Hristos, adică o credință de aceeași doctrină și calitate ca a Domnului, ci primind pe însuși Domnul Isus în inima noastră. „Cine are pe Fiul, are viața; cine nu are pe Fiul, nu are viața”. 1 Ioan 5, 12.

Ca să ajungem aci, lucrarea aceasta toată o face bunul Dumnezeu însuși, după cum stă scris: „Fiindcă atât de mult Dumnezeu a iubit, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El, să nu piară, ci să aibă viața veșnică”. Ioan 3, 16.

Nouă ne este dată numai alegerea între o viață cu Domnul, sau fără Domnul în inima noastră. Vieța cea cu Domnul Isus în ini-

ma noastră ne va înălța și ne va înnobila, până ce vom ajunge odată în totul asemenea Domnului și stând cu El pe tronul Lui, acolo unde locuiește „fericitul Dumnezeu”, și unde Psalmistul, zice că sunt „desfătări veșnice și bucurii nespuse”.

Domnul Isus în inima noastră ne ridică viața până la cea mai înaltă desăvârșire, care este în bunul Dumnezeu, după cum zice Pavel: „Ca Hristos să locuiască prin credință în inimile voastre... pentru ca să fiți plini de toată plinătatea Dumnezeirii”. Efes. 3, 17—19.

Neapărat că omul a fost creat la început mai presus de animale și cu menirea de a crește până la deplina asemănare cu Dumnezeu. Dar, prin păcătuire, omul a ajuns mai rău și mai brutal, cu o fire mai decăzută decât chiar a animalelor celor mai rele. Oricât s'ar crede și oricât de sus ar ajunge în viață, fără înțelepciunea pe care o dă temerea de Dumnezeu, soarta omului este aceeași ca și a animalelor. „Omul în mărire și fără de minte asemenea vitelor va pteri”. Ps. 49, 21. Știința, filosofia și toată civilizația cea de spoială nu schimbă cu nimic în bine viața morală a omului și nici soarta lui finală, de a se asemana și în moarte animalelor fără minte, el care s'a asemănat lor în viață, trăind ca și ele după impulsii și după pofte, iar nu după legi și principii înalte, pe cari le-a pus Dumnezeu

Lucrul manual

„La creațiune, lucrul a fost hotărât a fi o binecuvântare. El însemna dezvoltare, putere, fericire. Schimbarea situației pământului prin blestemul păcatului, aduse o schimbare și în condițiile de lucru; totuși, deși acum lucrul este însoțit de greutateți, oboseală și dureri, el încă se dovedește ca un izvor de fericire și progres. Și el este și pavază puternică împotriva ispitei. Disciplina lui face să scadă îngăduirea de sine și face să progreseze sânguința, curățenia și hotărârea. În felul acesta el devine o parte din marele plan al lui Dumnezeu pentru mântuirea noastră din starea căzută”. — „Educație”, pag. 206.

Dacă aceste rânduri ale Spiritului profetic în favoarea muncii vor fi primite de toți, ele vor fi totdeauna o cetate de scăpare pentru tineret și singura comoară a fericirii lor viitoare.

„Tinerii ar trebui conduși să vadă adevărata demnitate a muncii. Arătați-le că Dumnezeu lucrează continuu. Toate din natură își fac lucrarea hotărâtă lor. Activitatea este ceea ce stăpânește întreaga creațiune, și pentru a ne împlini misiunea și noi de asemenea trebuie să fim activi”. — „Educație”, pag. 206.

În Sfintele Scripturi găsim adevărurile înțeleptului, pe care fiecare le putem verifica în viața noastră zilnică: „Dulce este somnul lucrătorului, fie că a mâncat mult, fie că a mâncat puțin”. Prov. 5, 12.

Chiar bucuria vieții noastre zilnice este rezultatul activității noastre.

„În lucrul nostru trebuie să fim împreună lucrători cu Dumnezeu. El ne-a dat pământul și comorile acestuia; dar noi trebuie să le folo-

sim spre binele și fericirea noastră. El face să crească pomii; dar noi pregătim lemnăria și pregătim casa. El a ascuns în pământ aurul și argintul, fierul și cărbunele; dar numai prin osteneală putem să le dobândim”. — „Educație”, p. 206.

Acest îndemn ne amintește de tovărășia noastră cu Cel Atotputernic. O! dacă noi am învăța să umblăm cu Dumnezeu în toate căile noastre. Cât belșug ar fi în căminurile tuturor. Acest adevăr a îndemnat pe răposatul nostru Rege Carol I să scrie pe coroana regalului: „Nimic fără Dumnezeu”!

Iar harnicul nostru Suveran de azi zice: „Munca nu este numai o cheltuială de energie fizică sau intelectuală, ci este și o Credință și o Disciplină”.

„Cu toate cele spuse și scrise cu privire la demnitatea muncii, totuși simțământul care se constată pretutindeni este că munca a decăzut. Tinerii sunt nerăbdători să devină profesori, medici, avocați, sau să înceapă orice altă carieră ce nu cere osteneală fizică. Tinele nu au plăcere a face gospodăria casei, și-si caută o educație în altă direcție. Aceștia trebuie să învețe că nici un bărbat sau femeie nu este degradată prin osteneală cinstită. Ceea ce degradează este trândăvia și egoismul. Trândăvia

dă naștere la îngăduința de sine, și urmarea este o vieață de nimic și stearpă — un câmp ce lasă să crească pe el orice rău. „Când un pământ este adăpat de ploaia care cade adesea pe el și rodește o iarbă folositoare celor pentru cari este lucrat, capătă binecuvântare dela Dumnezeu. Dar dacă aduce spini și măracini, este lepădat și aproape blestemat, și sfârșește prin a i se pune foc”. — „Educație”, pag. 207.

Astfel de simțiminte a mărturisit și răposata Regină Carmen Sylva, scriind: „Nu este decât o fericire — a munci”.

„Dacă este necesar, o tânără se poate lipsi de limba franceză, de algebră, sau chiar și de pian; dar este de absolută nevoie ca ea să învețe să facă pâine bună, să croiască îmbrăcăminte care să cadă bine și să îplinească cu pricepere multe datorii cari revin unei gospodării”. — „Educație”, p. 208.

Fetele noastre, venind în contact cu școala, pot găsi aci ocazii de a-și desăvârși aptitudinile gospodărești. Gospodăria într-un cămin asigură propășirea familiei și deschide fereastra fericirii în cămin.

Acest adevăr a fost exprimat de un bărbat cu experiență, astfel: „Când sărăcia intră pe ușă, dragostea iese pe fereastră”.

„Pentru sănătatea și fericirea întregii familii, nimic nu este atât de vital decât priceperea și in-

(Urmare la pag. 8)

La muncă. Numai așa se poate spune că educația e completă.

Educația practică la Institutul Biblic

Institutul nostru este înconjurat de un teren prielnic agriculturii, pe care elevii Institutului îl muncesc continuu, de primăvara și până toamna. Roadele pe cari în fiecare an ni le dă, sunt o adevărată binecuvântare pentru noi, căci dacă terenul acesta n'ar exista, nu știu cum ar mai putea sta deschise ușile acestui Institut.

Multe și felurite sunt lucrările cari se cer în această ramură de activitate la Institutul nostru, și suntem fericiți să spunem că toate aceste lucrări, dela cele mai umilitoare și până la lucrările de specialitate, sunt săvârșite numai de către elevii noștri.

Lucrul în cămin

Curățenia în camere, pe coridoare și în toate compartimentele căminului, atât la fete ca și la băieți, este făcută de elevi și eleve. Curățenia în corpul din mijloc al școlii, unde se află clasele, birourile și capela, precum și lucrările de birou, sunt făcute numai de elevi.

În bucătăria școlii, întrucât lucrările acestea sunt de specialitate și cer și oarecare dexteritate, sunt făcute numai de eleve. Sub conducerea „Măicuței”, pregătesc alimentele pentru masă, învățând astfel cea mai plăcută artă: arta culinară.

Lucrul la fermă

De primăvara și până toamna, în fiecare zi poți să observi pe elevi lucrând în jurul școlii. Căsuțelul, săditul pomilor și al zarzavaturilor, săpatul și seceratul și apoi culesul celorlalte roade sunt lucrări făcute cu multă voieșie numai de elevi și unori, când se fac zile anumite pentru lucru, mai vin și elevele să dea o mână de ajutor.

În grădina de legume, fermierul

nostru se îngrijește să însămânțeze de cu primăvară tot felul de legume și zarzavaturi. El se gândeste la trebuințele cele mari pe cari le are o familie așa de numeroasă și de aceea se îngrijește ca să aibă cât mai multe, mai ales că hrana elevilor se compune numai din vegetale.

Școala mai are și o secțiune specială pentru cei cari doresc să învețe pomicultura. În școala de pomicultură elevii învață în mod practic ceea ce au învățat mai întâi teoretic. În grădina de pomi sunt și câțiva stupi, dându-se astfel elevilor ocazia să învețe și apicultura. Câteva vaci, cari sunt îngrijite tot de elevi, sunt ținute pentru laptele lor și formează una din sursele cele mai bogate pentru alimentația elevilor și elevelor.

Pe lângă școală mai există, de asemenea, un atelier de fierărie, unul de tâmplărie, o spălătorie și o brutărie, cari stau la îndemâna elevilor pentru întregirea cunoștințelor practice și pentru a le da ocazie să-și câștige o parte din taxele școlare.

Lucrările acestea atât de variate, între cari cele agricole ocupă cel dintâi loc, completează programul de studii în Institutul nostru, ajută la dezvoltarea corpului și desăvârșesc dezvoltarea armonioasă a facultăților intelectuale și sufletești. Partea cea mai însemnată este însă folosul spiritual pe care îl are elevul din aceste lucrări, căci pentru orice muncă practică nu-i nevoie numai de mâini vânjoase. Mai mult decât forța, prețuiește suflul acela cald care izvorăște din spiritualizarea vieții. O muncă oarecare poate să aducă un câștig bănesc, dar mai mult decât atât, ea este îndeplinirea unei sfinte datorii, o condiție de viață și un sacrificiu. În acest din urmă sens, munca disciplina-

ză și înalță pe om. Prin muncă omul se înalță spre culmile desăvârșirii. Toți oamenii mari s'au ridicat prin muncă. De aceea deviza tuturor ar trebui să fie: „Roagă-te și lucrează”.

Iosif Rânea

(Urmare dela pag. 7)

teligența în ceea ce privește gătitul. Prin mâncarea prost pregătită sau nesănătoasă se poate împiedica sau chiar ruina, atât puterea de muncă a celui adult, cât și dezvoltarea copilului. Or, prin pregătirea unor mâncări adaptate nevoilor corpului și în același timp atrăgătoare și gustoase, se poate săvârși tot atât de mult în direcția cea rea. Astfel, deci, în multe privințe fericirea din viață depinde de credincioșia în datorii obișnuite”. — „Educație”, p. 208.

De aci tragem învățătura că destoinicia tovarășei voastre este garanția fericirii voastre. Cine a dobândit o femeie harnică, este un dar de la Dumnezeu.

„Faceți pe copii și tineri să vadă din Biblie cum a onorat Dumnezeu lucrarea muncitorului de toate zilele. Arătați-le să citească despre „fiii profesilor”, cari, deși elevi la școală, și-au clădit casă, săvârșindu-se pentru ei o minune, spre a le reda securea împrumutată. Să li să citească despre dulgherul Isus și despre Pavel care făcea corturi, cari cu osteneala meșteșugarului unea cea mai măreață lucrare, omenească și divină. Să li să citească despre tânărul ale cărui cinci pâini au fost folosite de Mântuitorul, la acea uimitoare minune a hrânirii mulțimii; despre Dorca cusătoreasa, înviată pentru a putea continua să facă veșminte celor săraci; despre femeia înțeleaptă, descrisă în Proverbe, care face rost de lână și de in, și lucrează cu mâini harnice; care dă hrană casei sale și împarte lucrul de peste zi slujnicilor sale; care sădește o vie . . . și își oțelește brațele; care își întinde

(Urmare la pag. 14)

INFORMAȚIUNI

Deschiderea cursurilor la 15 Septembrie 1939
Inchiderea cursurilor la 31 Mai 1940

Situația Institutului

Institutul se află situat la hotarele Municipiului Brașov, 4 km. dela gara Bartolomeu, în cartierul numit Stupini.

Sosirea la Institut

Pentru a ajunge aici, cel mai bun loc pentru coborire este gara mare din Brașov. Mai sunt și alte stații mai mici, dar acolo trenul se oprește un timp mai scurt și nu se găsește ușor mijloace de transport. Dela gara mare putem lua un autobuz până la poștă. Aici este stația autobuzelor C. F. R., cari merg spre Feldioara și trec chiar pe la poarta Institutului Biblic, unde este stație facultativă. Autobuzele pleacă la orele 12 a. m. și 6 p. m.

Cei cari sosesc în primele trei zile dela deschiderea cursurilor și cari vor anunța cu câteva zile mai înainte data sosirii, vor fi primiți în gările amintite de o persoană din partea Institutului. În acest caz transportul se va face gratuit.

Condițiunile de admitere

Pentru ca cineva să fie primit ca elev la cursurile regulate, este necesar să fi absolvit 7 clase primare sau alte școli cari să echivaleze cu 7 clase primare. Aceasta se va constata prin prezentarea certificatelor școlare. Cei cari vin la Institut fără această pregătire școlară, își pot completa cunoștințele, urmând aici cursuri speciale.

Cei cari au studii mai înalte, vor fi așezați în clasele corespunzătoare.

Cei doritori de a urma cursurile Institutului Biblic, vor completa două exemplare din „Declarația de înscriere”, pe cari le vor înainta la Conferința respectivă. Fiecare persoană admisă va prezenta la înscriere:

- Extrasul de naștere.
- CertIFICATELE școlare.
- Certificatul de naționalitate.
- Dovada pentru schimbarea cultului.
- Buletinul de schimbare de domiciliu.

Cei cari sunt născuți din părinți Adventiști, sau cari au făcut ieșirea din cult odată cu părinții lor, vor prezenta o copie legalizată, după dovada de ieșire din cult a părinților, sau o declarație autentificată din partea părinților, precum că fiul sau fiica s'a născut în credință. Fără dovada de ieșire din biserică, sau o declarație după cum s'a amintit mai sus, nu poate fi nimeni înscris la cursuri ca elev.

Schimbarea de domiciliu se va face la Biroul Populației sau la Primărie, pe adresa școlii: Brașov, str. Stupini Nr. 113.

Toți cei ce vor sosi la Institut, vor fi supuși unei vizite medicale. Taxa vizitei va privi pe fiecare.

Taxele școlare

Pentru studii. — Când se folosește tot timpul, adică 24 ore de clasă pe săptămână, taxa este de

lei 3.400, pe an. La începutul fiecărei luni se va plăti taxele pe luna în curs.

Pentru studii speciale, ca de pildă Muzica instrumentală etc., se va plăti separat.

Nu se face nicio reducere la taxele de cursuri, dacă un elev sosește la școală după începerea cursurilor, când se pune la curent cu cele studiate mai înainte.

Pentru locuință. — Elevilor li se va pune la dispoziție camere mobilate, încălzite cu calorifer, luminate cu lumină electrică, având acces la baie, pentru prețul lunar, lei 420, adică:

Spălatul rufelor	lei 90.—
Lumină și baie	70.—
Încălzit	100.—
Locuință	160.—
Total lei	420.—

Sau pentru tot anul școlar lei 3.570.—

Prețul camerei se socotește dela începutul lunii în care vine elevul, iar dacă părăsește școala în timpul anului, se socotește până la sfârșitul lunii în care pleacă.

Pentru masă. — Alimentele se primesc la restaurantul Institutului, în comun, pentru 1.000 lei lunar.

În cazul că prețul alimentelor pe piață sporește, în cursul anului peste prevederile făcute prin buget, școala își rezervă libertatea de a modifica taxele pentru hrană, potrivit cu prețul alimentelor.

Rezumat

Taxe pentru studii, lunar, lei 450. Pe anul întreg, lei 3.400.

Taxe pentru locuință, spălatul rufelor, lumină, baie și încălzit, lunar lei 420. Pe anul întreg, lei 3.570.

Taxă pentru hrană, lunar lei 1.100. Pe anul întreg, lei 9.350.

Totalul taxelor pe întregul an școlar, lei 16.320.

În suma de mai sus nu sunt cuprinse taxele școlare arătate la punctul „Taxe diverse” și „Muzica instrumentală”.

Din totalul de lei 16.320, elevul va achita în numerar 15.024 lei, iar restul de lei 1.296, prin lucru manual. Fiecare elev este obligat să lucreze pentru suma de mai sus, 216 ore pe an, adică 4—6 ore săptămânal. În cazul că un elev nu lucrează, direcțiunea își rezervă dreptul de a-i întrerupe cursurile.

Taxe diverse

Înscrierea	Lei 120.—
Taxa medicală pe un semestru	80.—
Biblioteca pe un semestru	50.—
Reînscirerea după trei absențe nemotivate	120.—
Fizica elementară (Laborator)	150.—
Mașina de scris pe un semestru	100.—
Pregătirea alimentelor pe un semestru	100.—
Lucrări practice pentru bolnavi (1 sem.)	75.—
Muzica instrumentală (facultativă)	
Studiile teoretice se socotesc pe lună:	

Pianul, una lecție pe săptămână . . . " 100.—
 Orgă " " " " . . . " 80.—
 Vioară " " " " . . . " 80.—
 Instrumente pentru exerciții se socotesc pe lună.
 Pentru a fi la curent cu taxele școlare, elevul
 trebuie să achite la sosire:

1. Una lună garanție.
2. Prima lună de școală.
3. Taxele de înscriere și taxele speciale.

Se va îngriji, de asemenea, ca la începutul fiecărei luni să se achite taxele pe luna în curs.

Direcțiunea își rezervă dreptul de a întrerupe cursul unui elev dacă nu-și plătește la timp taxele școlare, potrivit indicațiilor de mai sus.

Cei cari doresc să se înscrie la cursurile școlare, sunt rugați să scrie Direcțiunii, care le va trimite două formulare de „Declarații de înscriere” și le va procura toate informațiunile necesare.

Adresa: Institutul Biblic, Brașov, căsuța poștală 71.

Materiile de studiu

La Institutul Biblic se predau cursuri în patru clase. La clasa 1-a și a 2-a cursurile sunt uniforme pentru toți elevii, iar pentru clasa treia și a patra, elevii se pot prezenta la cursul de Misionari Evanghelici sau de Contabilitate.

Cursul de Misionari Evanghelici e următorul:

Clasa I.

Vechiul Testament	5 ore
Româna I.	4 "
Fiziologia	3 "
Germana I.	3 "
Istoria I.	3 "
Matematici I.	3 "
Geografia I.	1 "
Muzica I.	1 "
Lucrul manual I.	1 "
Total ore	24

Clasa II.

Noul Testament	5 ore
Română II.	3 "
Științe Naturale	3 "
Germana II.	3 "
Istoria II.	4 "
Matematici II.	3 "
Geografia II.	1 "
Muzica II.	1 "
Lucrul manual II.	1 "
Total ore	24

Clasa III.

Puncte de Credință	4 ore
Româna III.	3 "
Fizica I.	2 "
Germana III.	2 "
Istoria Românilor	2 "
Istoria Adventă	2 "
Lucrarea Biblică I.	2 "
Engleza sau Franceza	3 "
Contabilitatea elementară	2 "
Hidroterapia	2 "
Total ore	24

Clasa IV.

Daniel și Apocalips	3 ore
Româna IV.	3 "
Fizica II.	2 "
Germana IV.	2 "
Istoria Bisericească	3 "
Organizația	2 "
Lucrarea Biblică II.	2 "
Engleza sau Franceza	3 "
Spiritul Profeției	2 "
Instrucția Civică	2 "
Total ore	24

Pentru cei cari n'au la bază 7 clase primare, sau studii echivalente, se predă acest curs de pregătire:

Planul Mântuirii	5 ore
Româna pregătire	5 "
Geografia	4 "
Șt. Naturale	3 "
Matematici pregătire	3 ore
Caligrafia	2 "
Desenul	1 "
Lucrul manual	1 "

Examenul de diferență pentru cei cari, neavând 7 clase primare, vor să intre în cursul regulat, se va ține dela 10—15 Sept. a. c. și va consta din materiile următoare:

- Româna de cl. I și a 2-a liceu
- Geografia de cl. 1 și a 2-a liceu
- Matematica de cl. 1 de liceu.

Pentru pregătirea acestor obiecte se va ține un curs special, care va începe la 15 August și se va termina la 15 Septembrie. Toți cei cari doresc să urmeze acest curs pentru a se pregăti în vederea examenului de diferență, sunt rugați să anunțe din timp Direcțiunea școlii. Pentru acest timp se vor plăti următoarele taxe:

- Masa (cu cartelă, a 300 lei cartela)
- Locuința, etc. Lei 420.
- Taxe studii lei 400.

Elevii cari urmează cursul de Contabilitate în anul al treilea și al patrulea, vor lua Contabilitatea, Stenografia și Dactilografia în locul altor materii din program, așa ca totalul orelor să fie tot 24.

Ce trebuie să-și aducă elevii

Elevii cari urmează la curs trebuie să-și aducă următoarele lucruri: Una cuvertură de pat, 2 fețe de pernă, 2 cearșafuri, 1 pernă, 1 plapumă, 1 pătură, 4 prosoape, 4 cămăși de zi, 2 cămăși de noapte, 3 perechi de indispensabile, 4 perechi de ciorapi, 8 batiste, 1 costum de haine pentru Sabat, 1 costum de haine pentru clasă, 1 costum pentru lucru și un sac pentru rufe murdare.

Elevii se vor pregăti de asemenea într'un mod corespunzător trebuințelor lor. Sunt îndemnați să se pregătească cu cele necesare în așa fel, încât să dea dovadă de bunăcuviință creștină. „O femeie temătoare de Dumnezeu, se va îmbrăca totdeauna cuviincios. O îmbrăcămintă simplă pune pe o femeie înțeleaptă într'o lumină bună”. — „Cumpătarea Creștină”, pag. 117 (ed. germană).

Cei cari doresc să aibă preșuri, covoare, fețe de pernă, sau perdele la ferestre, pot să-și aducă. Fiecare cameră are: scaune, mese, etajere, paturi și saltele. Ele nu au lingerie necesară.

Doi sau trei elevi ocupă o cameră.

Creșterea creștină

Cercările de astăzi

Poporul rămășiței este caracterizat în deosebi prin răbdare. „Aici este răbdarea stăruitoare a sfinților cari păstrează poruncile lui Dumnezeu”. Apoc. 14, 12. Așa dar, sfatul lui Petru: „Să uniți cu... înfrânarea, răbdarea”, se referă în mod deosebit la poporul advent.

E de observat aici că răbdarea trebuie unită cu înfrânarea, sau cumpătarea. Se pare deci că apostolul numește aceste virtuți creștine în ordinea naturală a creșterii; pentru că este aproape cu neputință a fi cineva răbdător, în timp ce se dedă la destrăbălări și la satisfacerea poftelor. Acela care petrece noaptea în chefuri, este cel mai puțin pregătit de a-și păstra calmul, când este jignit și pus la încercare.

Pare un lucru cam curios ca cineva să se roage pentru răbdare, dacă nu duce o viață cumpătată. Multe din izbucnirile de mânie și multe din supărările cari se întâmplă în familie și în societate, sunt pricinuite de obiceiul de a sta până noaptea târziu, de ospătările și petrecerile cu băuturi până la miezul nopții, de surmenaj și de alte forme ale necumpătării. Pentru ca creștinul să poată avea puterea de a se stăpâni pe sine, trebuie să-și supravegheze mai întâi deprinderile și să ceară dela Dumnezeu putere care să-l ajute la stăpânirea de sine. Dacă vrem să conlucrăm cu puterea divină,ducând o viață cumpătată, atunci se va observa mai multă răbdare în purtarea noastră.

Ce este răbdarea? Este ea numai o purtare amabilă din partea creștinului? Nu credem. Ea cuprinde mult mai mult.

Indelunga răbdare a creștinului

Cuvântul grecesc tradus prin „răbdare” însemnează a „îndura”, sau, după cum spun alte traduceri, „răbdare stăruitoare”. Sensul acestei expresii îl mai găsim și în versetul următor:

„Aduceți-vă aminte de zilele dela început, când, după ce ați

(Urmare din No. 6)

fost luminați, ați dus (englezește **îndurat**) o mare luptă de suferințe”. Ebr. 10, 32.

„Să ne uităm țintă la Căpetenia și Desăvârșirea credinței noastre, adică la Isus, care, pentru bucuria care-I era pusă înainte, a suferit (îndurat) crucea”. Ebr. 12, 2.

O astfel de răbdare cere curaj, energie, stăruință și credință tare în Dumnezeu. Noi credem că prea puțină stăruință se depune pentru dezvoltarea acestor virtuți creștine. Poate că nimeni nu depune prea multă stăruință pentru a-și însuși trăsăturile bune ale unei vieți spirituale, dar mult mai puțină efortare se face pentru câștigarea acestor trăsături de caracter, necesare unui creștin. Un copil al lui Dumnezeu trebuie să fie bun; dar și mai mult decât atât, el trebuie să fie bun pentru ceva.

Sunt lupte de dus în viața de creștin, lupte cu eul personal și cu puterile întunecului; și în aceste lupte unii trebuie să îndure asprimi, ca niște buni soldați ai lui Hristos. Trebuie să suporte batjocura lumii. Creștinul trebuie să îndure suferințe, persecuții, calomnii și nedreptăți. Câteodată, el trebuie să aștepte cu răbdare, ca Dumnezeu să lucreze, să pregătească calea prin aceste experiențe întunecoase. Prin astfel de experiențe se dezvoltă tăria, curajul și credința statornică în puterea lui Dumnezeu de a mântui.

Poporul rămășiței, despre care se spune: „Aici este răbdarea stăruitoare a sfinților”, dobândește aceste trăsături caracteristice prin persecuție. El trebuie să îndure mânia fiarei și a confederației ei, — chipul ei; el va fi lăsat fără niciun sprijin pământesc, prin boicotul ridicat împotriva acelor cari sunt credincioși legii lui Iehova; credincioșii vor vedea pământul pustiit de plăgi și molime, și prin aceste experiențe grele, ei vor învăța „răbdarea sfinților”.

Prin cercările de astăzi, noi ne pregătim pentru cercările mai mari de mâine. Neplăcerile din prezent, dacă sunt suportate cu răbdare, pregătesc sufletul pentru cercările mai mari din viitor. Acestea sunt lucrătorii lui Dumnezeu pentru a desvolta un caracter tare. Apostolul Pavel zice: „Intristările noastre ușoare de o clipă lucrează **pentru noi**”. 2 Cor. 4, 17. Aceste necazuri lucrează pentru noi. Suportând deci cercările, dezvoltăm în noi răbdarea.

Atitudinea noastră față de experiențele aspre ale vieții, determină rezultatul lor. Iacob ne sfătuiește, zicând: „Frații mei, să priviți ca o mare bucurie când treceți prin felurite încercări, ca unii cari știți că încercarea credinței voastre lucrează răbdare. Dar răbdarea trebuie să-și facă desăvârșit lucrarea, pentru ca să fiți desăvârșiți, întregi, și să nu duceți lipsă de nimic”. Iacob 1, 2—4. Ne rugăm noi oare pentru ca să ajungem la desăvârșire? De aceea să nu ne supărăm când Dumnezeu trimete pe lucrătorii Săi ca să curețe părțile gloduroase din caracterul nostru și să ne modeleze după chipul Său.

În viața apostolului Pavel și a tovarășului său avem un exemplu minunat de suferințe. Ei au mers în Macedonia, răspunzând prin aceasta invitației serioase primită în viziune. Dar oprirea lor în Filipi a avut ca rezultat arestarea și închiderea lor. Ei au fost bătuți și picioarele lor înțepenite în butuci. Dar, în timpul nopții, ei au început să cânte și să laude pe Dumnezeu. Ce ocazie de a lăuda pe Dumnezeu! Și totuși, aceasta era calea suferințelor pentru cauza lui Hristos. Iar rugăciunile și cântările lor au atras pe îngeri în celula lor și vechea clădire a închisorii s'a cutremurat. Această experiență s'a încheiat cu pocăința temnicerului și a familiei sale. Dumnezeu poate aduce biruință din cele mai descurajatoare experiențe și aceasta este partea cea mai bună a lucrurilor. El scoate din atelierul

(Urmare la pag. 16)

Ia și citește

Biblia — cea mai bună Carte

Mulți oameni nu citesc Biblia și nici cărțile ce conțin sămânța adevărului. Ei citesc numai cărți și reviste pline de rătăcire.

Sunt oameni cari au biblioteci mari, dar din bibliotecile lor lipsește această carte sfântă — Biblia — tocmai din cauză că n'au ajuns s'o prețuiască. Alții însă, și-au procurat-o, dar nu pentru că i-ar fi dat vreo importanță, sau ar fi ajuns s'o prețuiască după adevărata ei valoare, ci numai pentru simplul motiv de a o avea în colecția lor de sute și mii de cărți.

Apoi, sunt și oameni cari și-au procurat Biblia numai ca s'o țină în casă, pe masă, ca pe un talisman frumos, păstrând-o nouă-nouă, fără să deschidă vreodată filele ei.

Alți oameni o țin în casă în credința că e aducătoare de bine, de noroc și ferește de nenorociri. Unii o pun sub cap, noaptea, când se culcă, ca să doarmă bine și să viseze frumos. Alții o poartă în sân sau în buzunar, pe unde se duc, ca să le meargă bine în călătorie și să fie feriți de accidente și de boală. Iar alții, o poartă cu ei la târg ca să aibe noroc în afaceri — atunci când vând sau cumpără — și să realizeze câștiguri cât mai mari posibile.

„Biblia e cea mai bună carte din toate câte există și aș dori s'o văd în mâna fiecăruia” — zicea Taylor, un fost Președinte al Statelor Unite. „Ea — zicea el — este indispensabilă pentru siguranța și dăinuirea instituțiilor noastre de Stat. Un stat nu poate exista fără religie și morală; nu există morală fără religie, nici religie (adevărată) fără Biblie. **Biblia trebuie pusă în deosebi în mâna tinerimii.** Ea e cea mai bună carte de școală din lume”.

O bună educație pentru formarea unor caractere tari, trebuie să fie așezată pe un teren sănătos de

o înaltă concepție morală. În realizarea operei de educație, **Biblia are cel dintâi și cel din urmă cuvânt.** Ea umple golurile rămase în sufletul tânărului, în viața școlară. Din studiul Bibliei scoți, ca dintr'o comoară nesfârșită, elementele de bază ale disciplinei sufletești.

Cu privire la folosul real pe care îl aduce studiul devotat al acestei minunate cărți, o mărturie zice: **„Biblia este cea mai bună dintre toate cărțile pentru cultivarea minții noastre.** Prin cercetarea ei, mai mult decât prin studierea tuturor chestiunilor ce se cuprind în filosofia omenească, spiritul va fi stimulat, memoria va deveni mai puternică, iar mintea mai ageră. Marile principii pe cari le învață Sfânta Scriptură, simplitatea plină de demnitate cu care ea le expune, lumina pe care ea o aruncă pe înaltele chemări ale vieții, aduc minții putere și tărie”. — „Slujitorii Evangheliei”.

Convins de valoarea nemăsurată de mare a acestei opere de origine divină, un tată a dăruit fiicei sale de ziua ei onomastică, o Biblie. Pe prima filă a acestei cărți, a scris cu propria sa mână următoarele cuvinte: „Scumpa mea fiică, îți ofer această sfântă carte ca dar de ziua nașterii tale. Ocupă-te stăruitor cu cetirea ei și învață s'o iubești. Această carte are darul de a te depărta de păcat; sau de nu, păcatul te va depărta de ea”.

Biblia este cea mai plăcută carte de citit și este nespuse de instructivă ca fond. Nimic nu este mai însemnat pentru înaintarea vieții unui creștin ca studiul regulat și cu plan al Bibliei. În această privință, apostolul Pavel zice: „Toată Scriptura este însoflată de Dumnezeu și de folos ca să învețe, să mustre, să îndrepte, să dea înțelepciune în neprihănire, **pentru ca omul lui Dumnezeu să fie desăvârșit și cu totul destoinic pentru orice lucrare bună**”. 2 Tim. 3, 16.

Cineva a remarcat că, pentru a ne ridica cu mintea pe aripa credinței până la Dumnezeu, trebuie să trezim în noi facultățile ascunse ale sufletului și simțurile adevărate, a căror educație ne va conduce la desăvârșire. Dar, o asemenea educație de aur nu ne-o poate da nimic altceva decât numai Biblia. Ea este Cuvântul lui Dumnezeu, **singurul** care poate să ne conducă **sigur** la Dumnezeu. Studiul acestui Cuvânt dezvoltă mintea, întărește orice facultate și face intelectul în stare de a înțelege cele mai adânci și mai însemnate probleme privitoare la adevăr.

Următoarea apreciere are o deosebită însemnătate: „Asemenea unui izvor de apă curată, care stămpără setea, Evanghelia este un izvor de înțelepciune pentru tânăr și bătrân, pentru învățat și neînvațat, pentru bogat ca și pentru sărac. Până azi nu s'a ivit nicio carte care să se poată asemăna cu Evanghelia. Cine ascultă cuvintele ei și le cântărește cu de-a-mă-nuntul, acela nu se poate să nu ajungă mai înțelept, mai bun și mai fericit de cum fusese până atunci”. (S. Mehedinți).

Și, într'adevăr, omul credincios își soarbe puterile din Cuvântul Sfințelor Scripturi. Profetul Ieremia zice: „Când am primit cuvintele Tale, **le-am înghițit.** Cuvintele Tale au fost **bucuria și veselia** inimii mele, căci după numele tău sunt numit, Doamne, Dumnezeuul oștirilor!” În același fel se exprimă și Psalmistul, zicând: „**Ce dulci sunt cuvintele Tale pentru cerul gurii mele! Mai dulci decât mielea în gura mea**”. Ier. 15, 16; Ps. 119, 103.

„Din miile de cărți pe cari le-am citit în viață — zice un înțelept — niciun cuvânt nu m'a mângâiat atât, ca cuvântul: „**Chiar dacă ar fi să umblu prin valea umbrei morții, nu mă tem de niciun rău, căci Tu ești cu mine. Toiagul și nuiua Ta mă mângâie**”. Ps. 23, 4. (Kant).

Petru, împăratul Braziliei, a zis despre Sfânta Scriptură: „Eu iubesc Sfânta Scriptură. În fiecare zi citesc ceva din ea, și cu cât ci-

tesc mai mult, cu atât o iubesc mai mult. Sunt oameni cărora nu le place Sfânta Scriptură. Eu nu-i pot înțelege".

Un autor zice: „In fruntea tuturor biografiilor se află cea mai mare dintre ele: **Cartea cărților**. Ce este oare altceva Biblia, cartea cea mai pătrunzătoare și mai sfântă, educatoarea tineretului, îndreptarul omului matur, consolatoarea bătrânului, decât o serie de biografii ale unor mari eroi, patriarhi, profeți, regi și judecători, care culminează în biografia **Celui mai mare dintre toți, ISUS**, în Noul Testament? Cât de mult au făcut aceste mari pilde pentru omenire! Câți nu au tras învățătura, înțelepciunea lor cea mai de seamă, hrana lor sufletească cea mai bună, din această carte? . . . Ea este lucrul sacrosanct (cel mai sfânt), care nu poate fi dăruit prin nicio îndoială și nicio contradicție".

Cristof Schmid, cunoscutul scriitor al tineretului, citea și studia Biblia au multă sânguință. In jurnalul lui scria: „Din toate istorioarele pentru copii, **cele mai frumoase sunt povestirile biblice**. 1. In privința **felului de a povesti**: am citit elevilor mei tot soiul de povești, poveștile cele mai potrivite, cele mai atrăgătoare din cei mai buni scriitori, dar totdeauna am văzut că niciuna din toate acestea nu făceau impresia și nu atrăgeau atenția copiilor, ca cele biblice. Ochii copiilor scânteiau atunci și era atâta liniște, că s'ar fi auzit și căderea unui ac. 2. In privința **cuprinsului**: istorioarele biblice au o mare valoare ca învățături morale. Ele ne dau o zugrăvire sublimă, plină de viață, a moravurilor".

Pe când Luther, reformatorul german, cerceta într-o zi cărțile din biblioteca universității, dădu deodată peste o Biblie latină. O astfel de carte el nu mai văzuse niciodată până atunci. El nici nu știa măcar, că există o astfel de carte. Mai înainte el auzise, la serviciul divin public, fragmente din Evanghelii și din epistole, dar el gândise că acestea ar forma între-

gul conținut al Cuvântului lui Dumnezeu. Pentru prima dată el privea acum la o Biblie întreagă. Cu un amestec de respect și uimire, el întoarse foile sfinte; cu un puls accelerat și cu inima palpitând, el ceti pentru sine cuvintele vieții, oprindu-se din când în când spre a exclama: „O, de mi-arda Dumnezeu o astfel de carte, care să fie a mea proprie!"

Ingeri din cer erau în ajutorul său, și raza de lumină dela tronul lui Dumnezeu descoperea priceperii sale comorile adevărului. (Marea Luptă).

Mai târziu, explicând Psalmul 37, între altele, Martin Luther, adaugă: „**Nu există pe lume o carte mai limpede scrisă decât Sfânta Scriptură, care este, față de celelalte cărți, ca soarele față de celelalte lumini**".

Biblia — cel mai bun mijloc de educație

Biblia a fost supranumită cu drept cuvânt: Cartea cărților. Ea este educatorul neîntrecut al omenirii. Biblia este Cartea-Minune, cartea lui Dumnezeu. Ea este singura carte potrivită pentru toate timpurile și împrejurările; făcută pentru cele mai felurite stări sufletești.

Să luăm bine seama la următoarea mărturie, care scoate în evidență într-un chip cum nu se mai poate de minunat valoarea nemărginită a acestei sublime cărți, și o dovedește ca fiind cel mai bun mijloc de educație: „Mintea ocupată numai cu lucruri obișnuite, se pipernicește și slăbește. Dacă niciodată nu este silită să pătrundă adevăruri mari și întinse, atunci, cu timpul, ea pierde puterea de creștere. Nimic nu apără mai bine contra acestei degenerări, îndemnând-o spre desvoltare, ca tocmai studiul Cuvântului lui Dumnezeu.

„**Biblia este un mijloc de educație intelectuală care aduce rezultate mai bune decât oricare altă carte, sau decât toate celelalte cărți laolaltă**. Măreția temelor ei, simplitatea demnă a exprimărilor ei, frumusețea tablourilor ei, în-

sufletește și înalță gândurile, cum nimic altceva nu ar putea face aceasta. Niciun alt studiu nu poate procura o asemenea putere mintală, cum procură stăruința de a înțelege adevărurile uimitoare ale descoperirii divine. In felul acesta mintea, adusă în legătură cu Cel Nemărginit, este întărită și lărgită". . . .

„Prin bogăția stilului și subiectelor ei, Biblia are în sine ceva care interesează pe orice suflet și mișcă orice inimă. In paginile ei găsim istoria cea mai veche; cea mai de crezare biografie a vieții; principii de cărmuire pentru conducerea statelor, pentru conducerea căminului, — principii, cu cari înțelepciunea omenească niciodată nu s'a putut asemăna. Ea cuprinde filosofia cea mai adâncă, poezia cea mai dulce și mai sublimă, cea mai simțită și mai mișcătoare. Scrierile Bibliei, considerate ca atare, sunt de o valoare nemăsurat mai mare decât lucrările oricărui autor omenesc; și ele au o sferă infinit mai largă și o valoare de asemenea cu mult mai mare, când sunt privite din punct de vedere al legăturilor lor față de **marea idee centrală**. Privit în lumina acestei idei, fiecare subiect are o nouă însemnătate. In adevărurile arătate in chipul cel mai simplu, se cuprind principii atât de înalte ca și cerurile, și tot atât de vaste ca și veșnicia.

„Tema de căpetenie a Bibliei, subiectul in jurul căruia gravitează întreaga carte, este **planul de mântuire, reconstituirea chipului lui Dumnezeu în sufletul omenesc**. Dela primul cuvânt de speranță rostit in sentința dată in Paradis și până la acea ultimă și minunată făgăduință din Apocalips: „Ei vor vedea fața Lui, și numele Lui va fi pe frunțile lor", fiecare carte și fiecare pasaj biblic se ocupă cu desvăluirea acestei minunate teme — reinălțarea omului, — puterea lui Dumnezeu „care ne dă biruința prin Domnul nostru Isus Hristos".

Cine înțelege această idee, are deschis înaintea sa un câmp infi-

(Urmare la pag. 14)

Membrii Comunității din Botoșani.

Mereu spre țintă

„Pentru că Fiul omului a venit să caute și să mântuiască ce era pierdut”. Luca 19, 10.

Aceasta a fost și este și azi dorința și ținta supremă a Fiului lui Dumnezeu și Mântuitorul sufletele noastre. Pentru salvarea, mântuirea și împăcarea noastră cu Dumnezeu, Și-a dat Domnul Hristos vieța pe crucea dela Golgota, realizând astfel prin sacrificiul Său planul de mântuire. „Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El, să nu piară, ci să aibă vieță veșnică”. Dumnezeu ne-a iubit și pentru motivul acesta El a dat pe Fiul Său pentru ca să moară pentru salvarea noastră. A iubi înseamnă a da. Despre iubirea și sacrificiul acesta, Spiritul profeției ne spune următoarele:

„Iubirea e principiul ce stă la baza cărmuirii lui Dumnezeu,, în cer și pe pământ. Și iubirea se dă pe față prin sacrificiu. Planul Mântuirii a fost întemeiat prin sacrificiu — un sacrificiu atât de înțins, atât de adânc și înalt, încât e de nemăsurat. Hristos a dat totul pentru noi”. O, câtă dragoste și câtă iubire de oameni cuprinde sacrificiul acesta! Cât de recunoscători ar trebui să fim noi pentru darul acesta atât de mare! Cu o dragoste tot atât de sinceră ar tre-

bui să răspundem și noi, ascultând în totul de glasul Său și predând inimile noastre pe altarul Lui.

„Dacă iubim pe Isus, vom simți bucurie de a trăi pentru El, a-I prezenta darurile noastre de mulțumire și a lucra pentru El. Orice lucrare va fi atunci ușoară. Din iubire pentru El, noi vom dori chiar truda, oboseala și sacrificiul. Dorința Sa după mântuirea oamenilor ne va cuprinde și pe noi. Și noi, ca și El, vom simți același dor pentru suflete. Toți cei orânduți pentru vieța lui Hristos, sunt orânduți de a lucra pentru salvarea semenilor lor. Inima lor va bate în unison cu inima lui Hristos”.

Lucrarea la care suntem chemați ca creștini, constă în conlucrarea cu Hristos. El dorește să iubim pe semenii noștri și să lucrăm pentru salvarea lor, așa după cum a lucrat și El pentru salvarea noastră.

Isus a zis: „Cum M'a trimis pe Mine Tatăl, așa vă trimit și Eu pe voi”. Ioan 20, 21. Indemnați de această sublimă poruncă a Maestrului nostru, Comunitatea Botoșani a lucrat mai mult ca oricând și cu mult zel în „Săptămâna Mare de Colportaj” din anul acesta. Și acum așteaptă împlinirea făgăduinței Mântuitorului, care zice: „Iată viu curând și plata Mea este cu

Mine, ca să dau fiecăruia după fapta lui”.

Bunul Dumnezeu să ne ajute tuturor să ne facem datoria și lucrarea la care El ne-a chemat.

Pentelei Istrate

(Urmare dela pag. 13)

nit de mare pentru studiu. El are cheia, care îi poate deschide în-treaga comoară a Cuvântului lui Dumnezeu.

„Știința mântuirii este știința tuturor științelor; știința aceasta este studiul îngerilor și al tuturor spiritelor din lumile cari n'au păcătuit; știința care preocupă atențiunea Domnului și Mântuitorului nostru; știința care pătrunde în planul făurit în mintea Celui Infinit, „**ținută ascunsă timp de veacuri**”; știința care va forma studiul mântuiților lui Dumnezeu în cursul veacurilor nesfârșite. Acesta este studiul cel mai înalt cu care oamenii pot să se ocupe. Acesta, mai bine decât orice alt studiu, va da vigoare minții și va înălța sufletul”. — „Educație”, pp. 120. 121. 122.

Iubite cititor, ascultă vocea timpului: „**Ja și citește!**” Ja și citește cea mai bună carte din toate câte există — BIBLIA. Folosește cel mai bun mijloc de educație — BIBLIA.

David M. Făurescu

(Urmare dela pag. 8)

mâna către cel nenorocit, își întinde brațul către cel lipsit; care veghează asupra celor ce se petrec în casa ei, și nu mănâncă pâinea leneviei.

Toate aceste adevăruri sfinte păstrați-le în inimile voastre și luptați-vă, ca revenind la școală să puteți găsi aci o și mai mare aplicare a principiilor hărăzite, învățate în căminurile voastre.

D. Dragomirescu

Organizarea școlii de Sabat

1. Organizația școlii de Sabat

Departamentul școlii de Sabat, această unitate a organizației noastre denominaționale, a crescut până la măsura la care se află acum, datorită călăuzirii Spiritului Profetiei și conducerii bărbaților și femeilor cari au fost binevoitori de a urma conducerea lui Dumnezeu.

2. Lucrarea noastră trebuie să fie bine organizată

„Dumnezeu este un Dumnezeu al ordinei. Orice lucru în legătură cu cerul este în desăvârșită ordine; perfectă supunere și disciplină caracterizează mișcarea oștilor cerești. Succesul poate fi atins numai prin lucru organizat și armonios. Dumnezeu cere în aceste zile pentru lucrarea Lui nu mai puțină rânduială decât pe vremea izrailitilor. Toți cei cari lucrează pentru El trebuie să lucreze cu înțelepciune și nu în mod neglijent și la voia întâmplării. El vrea ca lucrarea Sa să fie săvârșită cu credincioșie și exactitate, ca să poată pune sigiliul aprobării Sale asupra ei”. — „Patriarhi și Profeti”, p. 376.

3. Lucrarea lui Dumnezeu cere rânduială și metode de lucru

„In ceruri există ordine și Dumnezeu găsește plăcere în străduințele poporului Său care încearcă să înainteze cu metodă și ordine în lucrarea Lui de pe pământ. Am văzut că trebuie să fie ordine în biserica Lui de pe pământ și că este nevoie de metodă pentru ducerea mai departe cu succes a ultimei mari solii de har în lumea aceasta”. — „Mărturii”, vol. 1, p. 191.

4. Imitarea exemplului divin asigură succesul

„Îngerii lucrează în mod armonios. O desăvârșită ordine caracterizează mișcările lor. Cu cât imităm mai mult armonia și rânduiala oștirii îngeresti, cu atât mai pline de succes vor fi eforturile acestor

Lecțiunea V-a

trimiși cerești în ajutorul nostru.... Toți cei cari doresc să conlucreze cu solii cerești trebuie să lucreze în armonie cu ei. Cei cari au ungera de sus, în toate eforturile lor vor încuraja disciplina și uniunea în acțiune și atunci îngerii lui Dumnezeu pot să conlucreze cu ei”. — „Mărturii”, vol. 1, p. 469.

5. Pentru ce trebuie să avem o organizație solidă?

„Prosperitatea și însăși existența unei Comunități depinde de acțiunea promptă și unită și de încrederea reciprocă a membrilor ei”. — „Mărturii”, vol. 3, p. 445.

„Timpul este scurt și puterile noastre trebuie să fie organizate spre a face o mai mare lucrare”. — „Mărturii”, vol. 9, p. 27.

6. Organizați ca să salvați suflete

„Dacă aceste școli ar fi conduse așa cum ar trebui, eforturile făcute față de elevi spre a le prezenta adevărul într'un chip încât să se câștige suflete, ar fi cu mult mai mari; și dacă munca depusă este urmărită mai departe de cei interesați în școala de Sabat, atunci mult bine s'ar putea săvârși. Nu este deajuns ca să avem o școală de Sabat care să funcționeze în ordine ca și o mașină perfectă... Dacă lucrarea cea potrivită este făcută cu pricepere și într'un spirit creștinesc, sufletele vor fi convinse și atunci se va pune întrebarea: „Ce să fac spre a fi mântuit”? p. 9. 10.

7. Ar trebui să se facă mai mult pentru salvarea sufletelor

„Ținta școlii de Sabat nu ar trebui pierdută din vedere în simplele aranjamente mecanice, cari să ne ocupe timpul ce ar trebui consacrat altor chestiuni importante. Totdeauna ar trebui să veghem contra formelor și ceremonialelor cari ar umbri adevărata țintă pentru care ne străduim. Este primej-

dia ca nu cumva formele să ajungă la o asemenea extremă, încât școala de Sabat să ajungă ceva obositor, când dimpotrivă, ea ar trebui să fie odihnă, o reinviorare și o fericire. Curățenia și simplitatea școlii de Sabat nu ar trebui absorbită de diferite forme fără de sfârșit, care nu mai lasă timp care să fie consacrat chestiunilor de credință. Frumusețea și succesul școlii stă în simplitatea și zelul ei de a servi lui Dumnezeu. Nimic nu poate fi făcut fără ordine și regularitate, dar trebuie observat ca nu cumva acestea să ocupe timpul datoriiilor mai mari și de mai mare importanță. Ar trebui să se insiste asupra elevilor, mai puțin în ceea ce privește partea exterioară și sistemul și mai mult în ce privește mântuirea sufletului. Aceasta ar trebui să formeze principiul călăuzitor al școlii de Sabat”. p. 78.

8. Lucrarea cea mai folositoare

„Ar trebui să fie dezvoltată iubirea lui Hristos. Este nevoie de mai multă credință în lucrarea care credem că este necesar să se facă înainte de venirea lui Hristos. Ar trebui să se dovedească mai multă abnegație, muncă plină de sacrificiu în sensul cel bun. Prin adâncă meditație și rugăciune ar trebui să studiem cum am putea să lucrăm în chipul cel mai bun. Ar trebui făcute planuri bine chibzuite. În mijlocul nostru se găesc minți cari pot face asemenea planuri și să le și împlinească, dar ele trebuie puse la lucru. Mari rezultate vor decurge din eforturile bine îndrumate și pricepute”. p. 7.

9. Spiritul Organizației

Spiritul unei organizații este tocmai ceea ce fac slujbașii ei. Noi avem mecanismul, dar supra-veghem noi buna funcționare, sau îi punem piedeci? Să facem din fiecare unitate a organizației o putere pentru Dumnezeu și pentru terminarea lucrării lui Dumnezeu pe pământ.

Său un caracter format după chipul Său.

Trebuie să ne formăm astfel de deprinderi cari să ne întărească în lupta cu puterile celui rău, deprinderi cari să ne facă în stare să îndurăm ispite și cercări. Tânărul care voiește să-și păstreze curăția caracterului, în acest veac rău, trebuie să-și întoarcă privirea dela tablourile obscene din cărți și reviste, sau din alte publicații. Tânăra care voiește să refuze o țigară, un pahar cu vin sau un joc de cărți, trebuie să-și pună în față înaltul ideal de viațuire creștină. Bărbatul care voiește să reziste ispitei lăcomiei și setei după

câștig lumesc, trebuie să-și alipească inima de Dumnezeu și de realitățile veșnice. Părinții cari voiesc să-și păstreze stăpânirea de sine pentru a putea să poarte în liniște povara răspunderilor lor, trebuie să practice cumpătarea în muncă, în mâncare și băutură.

Căci avem un Sprijin puternic, care a suportat crucea, care a mers înaintea noastră pe această cale și care ne va ajuta să ajungem mai mult decât biruitori. Prin puterea Sa dumnezească, să unim cu cumpătarea, răbdarea, păstrând sfatul Maestrului nostru, care zice: „Prin răbdarea voastră vă veți mântui sufletele voastre”.

T. M. F.

întărește nădejdea că El îl va ridica de pe patul său de țărănie la venirea Lui.

Gh. Inga

Sora Elena M. Năsturică, în etate de 54 ani, membră a Comunității Almaj-Dolj, a fost chemată de Domnul la odihnă în ziua de 19 Martie, 1939. A fost o soră credincioasă și plină de zel misionar. Era cea dintâi la toate campaniile Comunității. În zilele de sârbătoare putea fi văzută cu coșul cu reviste ducând oamenilor pâinea vieții. Nu știa carte, dar Biblia îi era plină de semne și știa unde se găsește răspunsul la orice întrebare pe care i-o puneau oamenii. Faptele ei o urmează. Domnul o va chema în odihna Lui.

V. Tolan

Fratele Iorgu Bujor, în etate de 28 de ani, membru al Comunității Focșani, a fost chemat la odihnă în ziua de 22 Aprilie 1939.

A primit botezul în anul 1929. Nu mult după aceasta a intrat în lucrarea de colportaj, în care a activat șase ani de zile. Deși a trecut prin multe și grele încercări, fiind bătut și aruncat prin închisori, din cauza adevărului pe

care îl mărturisea, el nu s'a descăruțat, ci a stat alături de Domnul până la sfârșitul vieții. Immormântarea a avut loc în ziua de 25 Aprilie, în Focșani. Cu ocazia aceasta, mulțimea adunată a ascultat cuvântul Domnului despre fericita nădejde a creștinului, care se va realiza în totul la a doua venire a Domnului. Sperăm ca atunci, când glasul Domnului va scla din

morminte pe cei ai Săi, fratele Iorgu Bujor să fie și el printre cei înviați și mântuiți. Nădejdea aceasta rămâne ca o mângâiere pentru noi.

I. Danșoș

Sora Oprina M. Stan, în etate de 38 de ani, membră a Comunității Nicoleşti, R.-Sărat, a adormit în Domnul în ziua de 24 Februarie 1939. Pentru sufletul ei bun, era iubită de toți cei ce o cunoșteau, iar în Comunitate s'a dovedit o membră plină de zel, vorbind tuturor despre apropiata venire a Domnului. Avem toată încrederea că o vom vedea la învierea dreptilor.

I. Dănilă

Fratele Ion Bodnariuc, membru al Comunității Stănești-de-Sus, a trecut la odihnă în ziua de 26 Aprilie 1939. El a rămas credincios Domnului până în ultima clipă din viață, luând parte activă în lucrarea de colportaj și, mai târziu, în lucrarea de evanghelizare, ca evangelist laic.

Creдем că Domnul îi face parte de învierea celor drepti.

R. Reinheimer

Fratele Gheorghe Rudac, în etate de 45 ani, a adormit în Domnul în ziua de 24 Martie, 1939. A fost membru al Comunității Apateu-Arad. A adormit cu încredere în Mântuitorul său, că îl va chema la învierea dreptilor.

Băiatul Ilie, în etate de 8 ani, fiul fratelui Gheorghe Brânduși, din Comunitatea Apateu-Arad, a adormit în Domnul în ziua de 10 Ianuarie, 1939. Credincioșia lui față de Domnul ne

ANUNTURI

Vând convenabil casă cu 7 încăperi, teracote, grădină cu pomi fructiferi, flori, viță, 468 m. p., 12 1/2 fața. Cartierul Dămăroaia — str. Izbiceni 16, București II.

O altă casă cu 14 camere, teracote, lumină electrică, canal, apă în casă, 320 m. p., 10 m. fața. Venit 80.000 lei. Str. Nicolae Filimon 32, cartierul Grant. A se adresa: Dumitru Dobre Constantinescu, Dămăroaia, Izbiceni 16, București II.

Vând una mașină de cusut — birou, marca Singer, foarte bună stare, central-bobin. Preț convenabil. A se adresa: Dumitru Dobre Constantinescu, Dămăroaia, str. Izbiceni, 16. București II.

Atențiune! Procurați-vă prese pentru presat făguri, la prețul de lei 1200, din material masiv. Doritorii vor trimite odată cu comanda și 20% din costul presei. Adresați-vă magazinului: Iosif Tonchevici, Piatra-Neamț, str. Cuza-Vodă, 175.

„Curierul Misionar“

Foaie lunară

A Uniunii Comunităților Evanghelice
A. Z. Ș. din România

Red. responsabil: V. Florescu

Prețul acestui număr lei 10.
Abonamentul pe un an lei 100.